

Sygn. akt IV U 744/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2014r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Katarzyna Antoniak
Protokolant	sekr. sądowy Anna Wąsak

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 27 lutego 2014r. w S.

odwołania S. W.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 25 kwietnia 2013 r. Nr (...)

w sprawie S. W.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do renty z tytułu niezdolności do pracy

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala prawo S. W. do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 1 kwietnia 2013 r. do 31 marca 2015 r.

Sygn. akt: IV U 744/13 **UZASADNIENIE**

Decyzją z 25 kwietnia 2013r. znak: (...)Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S., działając na podstawie art.57 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych odmówił S. W. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wskazując, że u wymienionego nie stwierdzono niezdolności do pracy.

Odwołanie od w/w decyzji złożył S. W. wnosząc o jej zmianę i przyznanie mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. W uzasadnieniu stanowiska wskazał, że przed wypadkiem prowadził sprzedaż i montaż stolarki budowlanej. Obecnie z powodu złego widzenia, bólów i zawrotów głowy, problemów z koncentracją i braku sił w prawym ręku po złamaniu barku wykonywanie tej pracy jest niemożliwe. Wykonywanie pracy utrudniają dodatkowo żylaki nóg i niedawne złamanie lewej kostki. Powyższe schorzenia nie pozwalają mu na pracę na wysokości, a problemy ze wzrokiem uniemożliwiają pracę biurową. Działalność gospodarczą prowadzi obecnie żona wraz z dziećmi, co jest dla niego stresujące i przykre. Dlatego zaskarżona decyzja powinna być zmieniona (odwołanie k.2).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, wskazując że zaskarżona decyzja wydana została na podstawie orzeczenia Komisji Lekarskiej Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z 19 kwietnia 2013r., która nie stwierdziła u ubezpieczonego niezdolności do pracy, a odwołanie nie wnosi do sprawy żadnych nowych dowodów

faktycznych lub prawnych, które uzasadniałyby zmianę zaskarżonej decyzji (odpowiedź organu rentowego na odwołanie k.3).

Sąd ustalił, co następuje:

Ubezpieczony S. W. uprawniony był do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy do 31 marca 2013r. (decyzja o ustaleniu prawa do renty z 30 marca 2012r. k.236 akt rentowych). W dniu 21 lutego 2013r. ubezpieczony wystąpił do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. z wnioskiem o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (wniosek k.236a akt rentowych). Rozpoznając wniosek organ rentowy skierował ubezpieczonego na badanie przez Lekarza Orzecznika ZUS, który w orzeczeniu z 22 marca 2013r. ustalił, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (orzeczenie Lekarza Orzecznika z 22 marca 2013r. k.238 akt rentowych).

Na skutek wniesienia przez ubezpieczonego sprzeciwu od powyższego orzeczenia Lekarza Orzecznika ubezpieczony skierowany został na badanie przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z 19 kwietnia 2013r. ustaliła, że ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy (sprzeciw ubezpieczonego od orzeczenia Lekarza Orzecznika k.239 i orzeczenie Komisji Lekarskiej ZUS z 19 kwietnia 2013r. k.242 akt rentowych). Na podstawie powyższego orzeczenia, zaskarżoną decyzją z 25 kwietnia 2013r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy (decyzja z 25 kwietnia 2013r. k.243 akt rentowych).

Biegli lekarze o specjalizacjach ortopeda, neurolog, okulista i psychiatra oraz biegły psycholog w opinii sporządzonej na zlecenie Sądu rozpoznali u ubezpieczonego pourazowy zanik nerwu wzrokowego lewego, ślepotę oka lewego, niezborność nadwzroczną oka prawego, stan po przebytych urazie głowy ze stłuczeniem mózgu, krwinkami przymózgowymi leczonymi operacyjnie w 2006r., wygojone złamanie prawego obojczyka i kostki bocznej lewej nogi, funkcjonowanie intelektualne w granicach normy z obecnymi deficytami, miernie nasilone osłabienie funkcji poznawczych na skutek zmian organicznych w centralnym układzie nerwowym, zaburzenia emocjonalne uwarunkowane dysfunkcją centralnego układu nerwowego, organiczne zaburzenia osobowości i zachowania, organiczną chwiejność afektywną i łagodne zaburzenia funkcji poznawczych i stwierdzili, że przedmiotowy stan powoduje u ubezpieczonego dalszą częściową niezdolność do pracy ,tj. w okresie od 1 kwietnia 2013r. do 31 marca 2015r. Biegła okulista w odniesieniu do schorzeń narządu wzroku wskazała, że ubezpieczony od czasu wypadku komunikacyjnego nie widzi na lewo oko, ale ostrość wzroku oka prawego jest bardzo dobra do dali i bliży w okularach. Ubezpieczony jest zaadaptowany do praktycznej jednowzroczności i taki stan narządu wzroku nie sprowadzałby niezdolności do pracy w przypadku wykonywania zawodu nie związanego z obsługą urządzeń w ruchu. Z uwagi jednak na wykształcenie techniczne ubezpieczonego – kierowca-mechanik praca w tym zawodzie (przy jednowzroczności) mogłaby stanowić bezpośrednie zagrożenie dla jego życia lub zdrowia, dlatego uzasadnione jest uznanie ubezpieczonego za częściowo niezdolnego do pracy. Biegły ortopeda wskazał, że stan morfotycznie czynnościowy narządów ruchu nie wskazuje na istnienie schorzenia, które naruszałoby prawidłowe funkcjonowanie organizmu w stopniu powodującym utratę zdolności do pracy w stopniu znacznym. Przebyte złamanie obojczyka i kostki bocznej wygoiło się bez upośledzenia czynnościowego. W związku z tym brak jest niezdolności do pracy ze względu na stan narządu ruchu. W odniesieniu do funkcjonowania psychicznego ubezpieczonego biegli wskazali, że badanie psychologiczne wykazało, iż ubezpieczony funkcjonuje intelektualnie w granicach normy z obecnymi deficytami. Występujące miernie nasilone osłabienie funkcji poznawczych na skutek zmian organicznych w CUN pozwala na zdiagnozowanie łagodnych zaburzeń funkcji poznawczych. Psychiatrycznym skutkiem przebytego w 2006r. urazu głowy ze stłuczeniem mózgu są trwające do dzisiaj organiczne zaburzenia osobowości oraz organiczna chwiejność afektywna (szybka męczliwość, bóle i zawroty głowy, poczucie niewydolności psychicznej i fizycznej). Choć dolegliwości te przebiegają u ubezpieczonego łagodnie i nie wymagały dotychczas leczenia psychiatrycznego, to ograniczają one jego zdolność do wykonywania pracy zgodnej z wyuczonymi kwalifikacjami. Ubezpieczony nie powinien pracować na wysokości, w hałasie, ani obsługiwać urządzeń w ruchu. Dolegliwości te wraz z innymi schorzeniami sprowadzają u ubezpieczonego częściową okresową niezdolność do pracy zawodowej. Również biegły neurolog wskazał na zasadność orzeczenia u ubezpieczonego częściowej niezdolności do pracy w wyuczonym zawodzie kierowcy-mechanika, a także na innym podobnym stanowisku. Podniósł, że u ubezpieczonego nie stwierdza się objawów ogniskowego uszkodzenia struktur OUN, a także objawów niewydolności krążenia mózgowego i aktywnych

objawów zespołu korzeniowego kręgosłupa. Niemniej dolegliwości neurologiczne w świetle zawodu ubezpieczonego uzasadniają powyższe orzeczenie (opinia biegłych ortopedy, neurologa, okulisty, psychiatry i psychologa k.13-15 akt sprawy).

Ubezpieczony ma wykształcenie zawodowe. Z zawodu jest mechanikiem kierowcą. W wyuczonym zawodzie pracował przez około 10 lat. Od 1999r. ubezpieczony prowadził działalność gospodarczą z zakresu montażu stolarki okiennej. W 2006r. został poszkodowany w wypadku komunikacyjnym, w którym doznał urazu głowy ze stłuczeniem mózgu (okoliczności niesporne, wyjaśnienia ubezpieczonego k.29-29v).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie ubezpieczonego S. W. okazało się uzasadnione.

Zgodnie z art.57 ust. 1 i 2 ustawy z 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. z 2009r., Nr 153, poz.1227 ze zm.) renta z tytułu niezdolności do pracy przysługuje ubezpieczonemu, który spełnił łącznie następujące warunki: jest niezdolny do pracy, ma wymagany okres składkowy i nieskładkowy, a niezdolność do pracy powstała w czasie zatrudnienia, albo nie później niż w ciągu 18 miesięcy od ustania zatrudnienia, przy czym ostatniego wymogu nie stosuje do ubezpieczonego, który udowodnił okres składkowy i nieskładkowy wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiety lub 25 lat dla mężczyzny oraz jest całkowicie niezdolny do pracy. W myśl art.12 ust.1, 2 i 3 ustawy niezdolną do pracy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu, przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiegokolwiek pracy, a częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji.

Rozstrzygnięcie o zasadności odwołania ubezpieczonego od decyzji organu rentowego odmawiającej mu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy wymagało ustalenia, czy u ubezpieczonego w dalszym ciągu istnieje częściowa bądź też całkowita niezdolność do pracy. Sporządzona na tę okoliczność opinia zespołu biegłych z zakresu ortopedii, neurologii, okulistyki, psychiatrii i psychologii dała podstawy do ustalenia, że ubezpieczony w dalszym ciągu ,tj. w okresie od 1 kwietnia 2013r. do 31 marca 2015r. jest osobą częściowo niezdolną do pracy. W złożonej opinii biegli stwierdzili, że stopień zaawansowania schorzeń dotyczących narządu wzroku ubezpieczonego, dolegliwości neurologicznych oraz dolegliwości związanych ze stanem psychicznym ubezpieczonego w dalszym ciągu powoduje u niego częściową niezdolność do pracy w wyuczonym zawodzie (kierowcy – mechanika) oraz jak wskazała biegła neurolog również na innym podobnym stanowisku. W ocenie biegłych z uwagi na rodzaj schorzeń ubezpieczony nie powinien wykonywać pracy na wysokości, w hałasie, ani obsługiwać urządzeń w ruchu.

Analizując przedmiotową opinię biegłych Sąd doszedł do przekonania, że stanowi ona miarodajny i wiarygodny dowód w sprawie, gdyż wydana została przez specjalistów właściwych do oceny stanu zdrowia ubezpieczonego w świetle rozpoznanych u niego schorzeń, a ponadto poprzedzona została analizą dokumentacji lekarskiej ubezpieczonego i jego badaniem. Opinia jest spójna i logiczna oraz należyście uzasadniona. Sąd nie przychylił się do wniosku organu rentowego o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłych, gdyż zarzuty do powyższej opinii sformułowane przez członka komisji lekarskiej ZUS (w piśmie z 3 lutego 2014r. na k.26 akt sprawy) stanowią jedynie polemikę z ustaleniami biegłych wynikającą z odmiennej oceny stanu zdrowia ubezpieczonego przez organ rentowy. Ponadto nie można zgodzić się z organem rentowym, że opinia nie uwzględnia przebiegu pracy zawodowej ubezpieczonego, który z zawodu jest mechanikiem-kierowcą, ale od wielu lat prowadzi działalność gospodarczą zatrudniając kilku pracowników. Biegli odnosząc stan zdrowia ubezpieczonego do jego wyuczonego zawodu kierowcy - mechanika kierowali się dyspozycją przepisu art.12 ust.3 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Poza tym nie ulega wątpliwości, że ustalenia biegłych dotyczące niemożności wykonywania przez ubezpieczonego pracy na wysokości, w hałasie oraz związanej z obsługą urządzeń w ruchu odnoszą się również do czynności wykonywanych przez ubezpieczonego w ramach działalności gospodarczej polegającej na montażu okien. Ubezpieczony przyznał, że przed wypadkiem w 2006r. zatrudniał pracowników do czynności pomocniczych, ale przede wszystkim sam wykonywał

wszystkie czynności związane z przedmiotową działalnością ,tj. jeździł z towarem do klientów kierując samochodem ciężarowym, a następnie montował okna, co wiązało się niejednokrotnie z pracą na wysokości (przy montażu okien z zewnątrz), a także z obsługą różnego rodzaju urządzeń – piły, wiertarki, młota. Schorzenia narządu wzroku (praktyczna jednooczność), schorzenia natury neurologicznej oraz związane ze stanem psychicznym ubezpieczonego powodują, że obecnie nie jest on w stanie wykonywać tego rodzaju czynności.

Mając na uwadze powyższe okoliczności Sąd na podstawie art.477.14§2 kpc zmienił zaskarżoną opinię i ustalił, że ubezpieczonemu przysługuje prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w okresie od 1 kwietnia 2013r. do 31 marca 2015r.